

Motion till riksdagen

1989/90:Sk672

av Wiggo Komstedt (m)

Försäljningsskatten på motorfordon m.m.

Genom ändring i lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon och bilskrotningslagen (1975:343) skall försäljningsskatt resp. skrotningspremie utgå för lastbil med skåpkarosseri och med en totalvikt om högst 3 500 kg mot tidigare gällande 3 000 kg (prop. 1989/90:50, SkU 10, SFS 1989:1031). Motsvarande ändring har samtidigt (SFS 1989:1027) skett i anvisningarna till 2 § i lagen (1968:430) om mervärdesskatt, varigenom avdrag för ingående skatt icke medges för brukare av dylikt fordon med totalvikt om högst 3 500 kg mot tidigare gällande 3 000 kg. Samtliga ändringar har trätt i kraft den 1 januari 1990.

Under de två senaste kalenderåren såldes i Sverige i genomsnitt ca 11 200 lastbilar med skåpkarosseri med en totalvikt mellan 3 000 och 3 500 kg. Dylika lastbilar förekommer huvudsakligen i två helt skilda utföranden och med helt olika utseenden och användningsområden, varav den ena i dagligt tal brukar kallas skåpbil och den andra van.

Skåpbilen utmärkes därav av förarhytten, som normalt endast har plats för förare och en passagerare, avskilt från lastutrymmet medelst en mellanvägg, som samtidigt utgör det slutna lastutrymmets ena kortsida. Skåpet användes huvudsakligen för olika typer av varudistribution. Fordonet användes även som servicebil inom olika servicenäringar och är då många gånger försett med olika typer av inredningar för verktyg och reservdelar. Under åren 1988 och 1989 såldes i Sverige ca 4 500 resp. 5 900 sådana fordon. I och för sig saknas uppenbarligen anledning att skattemässigt behandla dessa fordon annorlunda än andra distributions- och servicefordon med högre totalvikt än 3 500 kg.

Inköpspriset för en skåpbil av ifrågavarande slag – och med en tjänstevikt om drygt 1 500 kg – uppgår till exempelvis 110 000 kr. exkl. försäljningsskatt, skrotningspremie och mervärdesskatt. Sistnämnda poster uppgår ungefärligen till 10 000 kr., 300 kr. resp. 28 000 kr. eller alltså tillhopa ca 38 000 kr., vilket utgör 35 % av inköpspriset. En dylik fördyring innebär att denna typ av skåpbil lär komma att ersättas med större skåpfordon med totalvikt över 3 500 kg. Effekten blir sålunda icke någon ökad inkomst för statskassan men däremot ökat vägsitage (genom tyngre fordon) och sämre miljö (högre bränsleförbrukning).

Den så kallade vanen utmärkes därav att fordonet saknar avskilt lastutrymme och ofta innehåller mer eller mindre lyxig inredning. Härigenom kan

vanen med fördel användas som en vanlig personbil. Under åren 1988 och 1989 såldes i Sverige ca 5 600 resp. 6 300 sådana fordon. Med hänsyn till det i varje fall möjliga användningsområdet som personbil saknas anledning att skattemässigt behandla dessa fordon annorlunda än "vanliga" personbilar. (Fordonet borde enligt vägtrafikkungörelsen över huvud taget icke rubriceras annat än som personbil.)

Mot. 1989/90
Sk672

Det bör ankomma på utskottet att utarbeta författningsändringar.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar att de inledningsvis angivna lagarna ändras sålunda att försäljningsskatt och skrotningspremie icke skall utgå för de ovan beskrivna skåpbilarna och att avdrag för ingående mervärdeskatt å inköpspriset skall medgivas för desamma.

Stockholm den 25 januari 1990

Wiggo Komstedt (m)